

Bremengo musikariak

Baserri batean, txoko lasai eta ahaztu batean, asto zahar eta nekatu bat bizi zen. Urteetan nekaezin lan egin ondoren, astoak patu krudel baten aurrean aurkitu zuen bere burua. Jabeak, errukirik gabe, hiltegira eramateko garaia zela erabaki zuen. Astoak, begi tristeekin, baina espiritu menderakaitz batekin, plan hondamenditsu hauei entzun zien. “Hau ezin da amaiera izan”, pentsatu zuen. “Hainbeste denbora eta ahalegin egin ondoren, helburu berri bat aurkitu behar dut”. Determinazio horrekin, astoak baserritik ihes egin zuen, horizonterantz abiatuz, Bremen hirian musikari izateko itxaropenarekin.

Astoa hautsez betetako bideetan zehar aurrera egin ahala, ehiza-txakur triste eta abandonatu batekin egin zuen topo. Txakurrak, begirada jaitsita eta porrot itxurarekin, bere istorioa kontatu zuen. “Nire nagusiak ehizarako baliogabetzat jotzen nau orain zaharra naizenez”, esan zuen ahots hautsi batekin. Astoak, txakurrarekiko enpatia sentituz, ideia bikaina izan zuen. “Zergatik ez zatoz nirekin Bremenera?”, proposatu zuen. “Musika banda bat osatu dezakegu elkarrekin. Musikak bizitza berri bat emango digu”. Txakurrak, astoaren ilusioak inspiratuta, pozik onartu zuen, amets berri honetan itxaropentsu.

Bidaian jarraituz, astoak eta txakurrak katu bat topatu zuten. Katuak, aurpegi triste eta itxaropenik gabearekin, bere istorio mingarria kontatu zion. “Nire andreak, saguak harrapatzeko zaharregia nintzela sinetsita, kendu nahi izan ninduen”, miau egin zuen katuak. Astoak eta txakurrak, zalantzarik gabe, katua gonbidatu zuten beren musika abentura batera batzera. “Musika zure babeslekua izan daiteke”, esan zioten tonu lasaigarrian. Katuak, iluntasunean itxaropen izpi bat ikusita, esker onez onartu zuen, banda ezohiko honetan sartuz.

Azkenean, taldeak oilar bat aurkitu zuen, bere familiak zopa bihurtzear zegoena. Oilarrak, ahots zorrotz eta etsi batekin, bere egoera azaldu zuen. “Nire bizitza osoan esnatzeko erloju gisa balio izan dut, eta orain jan nahi naute!”, oihu egin zuen. Astoak, ahots lasai eta konfiantzaz, oilarra gonbidatu zuen bere bandan parte izatera. “Musika zure salbazioa izango da”, esan zuen astoak. Oilarra, begiak itxaropenez distiratsu zituela, bandaren gurdi irudimenezkoan igo zen.

Musikari ezohiko talde honek Bremenerako bidaia jarraitu zuen, baina distantzia handia zen eta gaua erori zitzaien gainera. Gaua pasatzeko leku baten bila zebiltzala, argi bat ikusi zuten urrunean. Kontuz eta jakin-minez, argia zetorren etxera hurbildu ziren. Astoak, begirada maltzur batekin, leihotik begiratu eta afari oparoa gozatzen ari ziren bandido talde bat ikusi zuen.

“Lapur bandak!”, xuxurlatu zien astoak bere lagunei. “Maltzurrak izan behar dugu etxe hau haien presentziatik askatu nahi badugu”. Animaliek, beren misioan bat eginda, plan burutsu bat asmatu zuten. “Lapur hauek inoiz entzun duten zaratarik ozenena eta beldurgarriena egingo dugu”, esan zuen astoak irribarre gaizto batekin.

Mahaian eserita zeuden bandidoak izutu egin ziren kanpotik zetozen zarata arraro eta indartsuak entzun zituztenean. “Zer da hori?”, galdetu zuen bandido batek, oilo-ipurdia jarrita. “Mamuak al dira?”, marmaratu zuen beste batek, begiak zabalik. Hirugarren batek oihu egin zuen: “Goazen korrika, etxea sorginduta dago!”.

Animaliek, beldurrez ihesi zihoazela ikusita, barre egin eta arrakasta ospatu zuten. Etxera sartzean, oturuntza bat aurkitu zuten zain. Ondo pasa zuten, barre eginez eta iraganeko istorioak kontatuz.

Baina istorioa ez da hor amaitzen. Geroago, bandidoetako bat kontu handiz itzuli zenean, animaliei aurre egin zien, eta hauek ausardiaz defendatu zuten beren etxe berria. Katuak bandidoaren gainean salto egin zuen, aurpegia urratuz; txakurrak gogor hozka egin zion; astoak ostiko indartsu bat eman zion; eta oilarrak garaile kukurruku egin zuen, bandidoa are gehiago beldurtuz. Izututako bandidoa bere lagunengana ihes egin zuen, sorginen, munstroen eta mamuen istorio bat kontatuz.

Istorio hauek izututa, bandidoak ez ziren inoiz gehiago itzultzera ausartu. Horrela, Bremengo Musikariek, astoak, txakurrak, katuak eta oilarrak, etxe berri bat eta familia berri bat aurkitu zuten etxe hartan. Elkarrekin bizi ziren, pozik eta musikak batuta, erakutsiz egoera zailenetan ere, adiskidetasunak eta ausardiak amaiera zoriontsuetarako bidea ireki dezaketela.

Eta horrela aurkitu zuten Bremengo musikari ausartek musikaz, adiskidetasunez eta abenturaz betetako bizitza.